

въ телеграфы-тѣ да си проважда мысли-тѣ по
цѣлыя свѣтъ за твърдѣ късо врѣме, за нѣколко
минути.

Изъ пжтуванія-та по Америкѣ.

Ный съ нетърпеніе чакахме, казва единъ
учень пжтешественникъ, да видимъ, какъ са рас-
пространява образованіе-то, въ отдалечены-тѣ а-
мериканскы градове, като Дюбокъ. Този градъ
туку-що са правяше. Ный мисляхме, че ще на-
мѣримъ училище-то недоправено и че въ него
ще видимъ голѣмы недостатъцы, какво-то въ
сѣко ново училище. Нъ работа-та излѣзе нао-
пжки, и ный останахме смаяны, кога-то намѣ-
рихме и въ тукашно-то училище сжщия редъ
и сжщъ-тж пълнотж въ прѣподаваніе-то, какво-
то по сичкы-тѣ американскы училища. Наисти-
нж, зданіе-то не бѣше доправено; нъ това не
врѣдяше нисколько на прѣподаваніе то.

На стѣлбж-тж срѣщнахме единъ ученикъ
и го попытахме за надзирателя. Той ны заведе
въ еднж голѣмж стаж, дѣто имаше до 50 уче-
ника. Надзирателя прѣподаваше на този класъ
и, като чу намѣреніе-то ни да разгледаме учи-
лище-то, покани ны да сѣднимъ. Прѣподаваше
са Всеобща Исторія, по кож-то ученицы-тѣ от-
говаряхж доста свободно. Урока приличаше на
единъ приятелскы разговоръ. Въ ученицы-тѣ
не са забѣлѣжваше онзи раболѣпны страхъ, кой-